

Anladık, Sağlık Personeline Haklarını Vermeyeceksiniz! Bari Yemeklerini İyileştirin!

Türkiye’de, kamu hizmeti veren sektörler arasında en çok yıpratılanlar ve üvey evlat muamelesi görenler kimlerdir? diye sorulsa, “Sağlık Çalışanlarıdır” cevabını vermeyenlerin, ya vicdanları kararmıştır, ya da acı gerçeklerle irtibatı kopmuştur!

Tüm kamu çalışanları arasında, bakanlığı fark etmeksizin mağdur bırakılan Yardımcı Hizmetler Sınıfı (YHS) ve Genel İdari Hizmetler (GİH) Sınıfı düz memurların dışında, henüz kadroya geçemeyen sözleşmeli personeller ve Milli Eğitim’de sefaletle mahkum edilen ücretli öğretmenlerimiz de var elbette.

Söylemeye çalıştığım, bütün bir hizmet sektörü olarak, sağlık personelinin hekimler dahil 39 branşına birden yaşatılan kronik sıkıntılardır.

Birkaç örnek vererek, sağlıkçıların makus talihini hatırlatmak, sonra da esas konumuza değinmek isterim:

Bazı mesleklerin zor ve tehlikeli şartlarından dolayı, yıpranma payı hesabı ile vaktinden biraz önce emeklilik haklarının verildiği malumunuzdur. Yıpranma payları mesleğin zorluğuna ve risklerine göre kanunla tanımlanmıştır. Güvenlik güçleri, maden işçileri gibi kesimlerde zaten bu uygulama vardı ve her yıla 90 gün gibi anlamlı seviyelerde veriliyordu. Böylece, her 4 yıla 1 yıl yıpranma payı eklenerek emeklilik hesabına gidiliyordu. Sağlık çalışanları mesleki hastalık, zor çalışma şartları ve yoğun şiddete maruziyetlerine rağmen, bu haktan hep mahrum edilmişti. Yıpranma payı, mevcut iktidar tarafından sağlık çalışanlarına 5-6 yıl boyunca 14 Mart Tıp Bayramlarında sözü verilen ama hep ertelenen bir hayale dönmüştü.

Nihayet 2018 yılında yapılan kanun düzenlemesiyle, 6 yıla 1 yıl gibi daha az oranda ve çalışanların mevcut emekleri de yok sayılarak çıkartıldı. Bu haktan yararlanabilmek için, 2018 yılından itibaren en az 10 yıl çalışma şartı konuldu. Yani 2018 yılında zaten çalışan 25 yıllık bir sağlıkçının bakiyesi sıfır sayılarak, 10 yıl daha çalışırsa bu 10 yıl üzerinden 6 yıla 1 yıl hesabı ile yıpranma hakkı kullanıma açıldı. SGK tarafından yapılan düzenlemeler ile, sağlıkçıların sadece hasta hizmetlerini aktif verdikleri saatlerin hesabı ayrıca istendi. Resmi tatil ve ofis gibi çalışmalar çıkarılınca geriye kalan süreler baz alınarak işlem yapıldı. Sağlıkta dönüşümü gerçekleştiren, en kritik zamanlarda fedakârca çalışan milyon civarındaki sağlık personelinin emekleri yok sayıldı. Kısacası, işe yeni girecek sağlık personellerine yönelik kısıtlı bir hak tanımlaması yapıldı. Yani dağ fare doğurdu! Yıllarca verilen vaatlerle oyalanan sağlık personeli ile adeta dalga geçildi!

Sağlık personelinin sahipsizliğinin başka bir göstergesi de şudur: 2018 yılında aynı yasa ile yıpranma hakkı verilen gardiyan memurlarına özel madde sayesinde, geriye dönük yıpranma haklarını 2008 yılından itibaren kullanabilmeleridir. Sağlıkçıya asla olmaz denilen, diğer memurlara bal gibi olabilmıştır!

Sayın Tansu Çiller'in Başbakanlığı döneminde, Rahmetli Erbakan'ın efsane maaş zamlarının dışında özel olarak polisler, öğretmenlere ve sağlık personeline %18 ek maaş zammı yapılmasına karar verildi. Polis ve öğretmenler için gerekli kanunlar çıkarıldı ve emekliliklerine esas maaşlarında %18'lik iyileştirme hemen yapıldı. Ancak sağlık personelinin de zam kanunu yapılamadan Çiller Hükümeti düştü. Gelen hükümetlerde sağlıkçıların eksik kalan bu %18'lik zamları hiç verilmedi! Sağlık personeli döner sermaye primi alıyor denilerek buna gerek görülmedi. Bu haksızlık yüzünden, sağlıkçıların emekliliğe esas net maaşları asgari ücretin altında kalmıştır. Sağlıkçılar emekli olunca maaşlarının yarısı gittiğinden dolayı, neredeyse ölene kadar çalışmak zorunda kalmaktadır.

Pandemi zamanında zaten yasaklanan yıllık izin haklarını normal zamanlarda da kullanamıyor sağlık personeli! Çünkü izin veya hastalık raporları ayda 5 günü, yılda 12 günü geçtiğinde, zaten düzensiz ve dengesiz ödenen ek ödemelerinin neredeyse tamamı kesiliyor. Yıllık izinlerini her zaman devletten parayla satın almak zorundadır sağlık personeli! Bu durumlara düşen başka kamu çalışanı biliyor musunuz?

Tıpkı yıpranma gibi sonu hüsrana götüren başka bir konu da 3600 ek göstergedir! Subay-Astsubay kardeşlerimiz yıllardır 3600 ek göstergesi eğitimden bağımsız mesleki kazanım olarak alıyorlar. Helal olsun ve daha fazlası da verilsin! 39 sağlık hizmeti branşından sadece Hemşire grubunu ve onların da sadece lisansiyer olanlarını kapsayacak şekilde daraltılarak konuşulan 3600 ek göstergenin kendisinden önce fitness ortallığı karıştırmaya başlamıştır. Sağlık hizmet ekibini oluşturan 39 branşın tamamına mesleki sınıflandırma ile 3600 ek göstergenin verilmesi, hekimlerin ve alanında lisansüstü eğitimler alarak hizmet kalitesini geliştirenlerin daha üst sınıflara taşınarak adaletin sağlanması gerekir!

Yıpranma fiyaskosundaki acı deneyimden dolayı, 3600 ek göstergenin de sağlık çalışanları için bir fitne ve hayal kırıklığı olacağına dair, çok kuvvetli endişelerimiz var!

Gelelim yemek mevzusuna;

Sağlık personelinin büyük bir kısmı "Yataklı Tedavi Kurumu" denilen kamu hastanelerinde görev yapmaktadır. Hastaneler, 1973 yılında çıkarılan ve 1982 yılında güncellenen "YATAKLI TEDAVİ KURUMLARI İŞLETME YÖNETMELİĞİ" ile işletilmektedir. Hastanelerde görev yapan tüm personelin ve stajyer öğrencilerin vardiyalarına göre 3 öğün yemek almaları, yönetmeliğin 89. maddesinde tanımlıdır. Hastaların ve personelin yiyeceği yemeklerin 3 kap olması, kahvaltılarda çay gibi içeceklerin dışında da 3 çeşit kahvaltılık verilmesi 90. maddesinde tanımlıdır. Yemek çeşitleri ve gramajlarındaki sınırlamalar kıtlık yıllarının zor şartları dikkate alınarak yapılmıştır.

Aşağıda bir kısmını gördüğünüz azami yemek iâşe malzemeleriyle, yapılan yemeklerden sağlık personeli doymuyor! Anormal efor sarf ettiği halde yeterince beslenemiyor! En iyi ve kaliteli ürünü değil en ucuzu seçtiren hizmet alım ihaleleri yüzünden en kalitesiz malzemelerle yapılan yemeklere talim etmek zorunda kalıyor. Hastaneler artık yemeği kendileri pişirmedeği, toplu hizmet alımına gidildiği için özel firmaların rekabet savaşlarına sağlık personeli kurban ediliyor. Sözleşmeli Sağlık Yöneticilerimiz ise en ucuz yemek ihalesini yapmakla övünüyorlar. Sağlık Yöneticileri 3 kap ve kısıtlı gramajlı yemekle kimsenin doymayacağını bildikleri için, ihaleleri resmen 3 kap üzerinden yapsalar da öğün yemeklerinde firmaları 4. sabit çeşit olarak çorba vermeye zorluyorlar. Yemek firmalarının da kendilerini korumak için maliyeti genele yayması yüzünden, malzeme miktarları ve lezzet kaliteleri iyice düşüyor.

Örneğin istihkak listesinde her personel için öğle ve akşam yemeğinin toplamında verilen kemikli çiğ et miktarı sadece 200 gramdır. Etlî yemek çıkan günlerde tek öğünde bu miktar verilemez. Bir kısmı diğer öğüne ayrılır. Zaten her gün et yemeği de çıkmaz. Et çiğ olarak hesaplandığı için pişince büyük bir kısmı da azalır. Sonuç olarak listede "Et Kavurma" bile yazsa %98 patates yer sağlık personeli. Tavukların iki budunun bir arada verildiğini hiç bir zaman göremez mesela! Yukarıda gördüğünüz resim, iki sağlık çalışanına verilen gerçek bir kahvaltı örneğidir. Bunları yiyerek gecedен sabaha kadar, bazen kan ter içinde kalırcasına yoğun çalışmaları bekleniyor. Hastanelerde doymayan veya kötü yağlar yüzünden sağlığı bozulan personel zaten kısıtlı olan maaşıyla dışarıdan sipariş vermek veya evden yemek getirmek zorunda kalıyor. Yakınınzdaki hastanelere öğle sırasında bakarsanız yiyecek taşıyan çok sayıda yemek kuryesini görebilirsiniz. Ya buna da imkanı olmayanlar ne yapsın?

Besin'in Cinsi :	Günlük Azami Miktarı (Gr.)	Haftalık Azami Verilme Sayısı :	Kullanma ve Değiştirme Şekli :
Süt veya Yoğurt	250	7	Bu süt veya yoğurt, gerektiğinde yemeklerde kullanılabilir.
Çay	1,5	7	Gerektiğinde büski ile beraber ikinci kahvaltısında da verilebilir.
Şeker	20	7	Kahvaltılar için
Şeker	50	5	Tatlular için
Beyaz Peynir	40		Kahvaltılar için (yerine 20 gr.kaşar veya eritme peyniri verilebilir.)
Beyaz Peynir	20	2	Börek ve makarna için
Yumurta	1 Adet	2	Kahvaltılar için
Yumurta	1/2 Adet	2	Börekler için
Yumurta	1/4 Adet	4	Çorbalar için
Reçel veya marmelat	30	7	Kahvaltılar için(yerine aynı miktar pekmez bulama veya bal verilebilir.)
Kahvaltılık yağ (Margarin)	15	3	Kahvaltılar için
Zeytin	25	4	Kahvaltılar için (Yerine aynı miktar yeşilzeytin verilebilir.)
<u>Et-Kemikli</u>	<u>200</u>	7	Et yerine bir öğün için 150 gr. Tavuk Hindi, Balık verilebilir.
Baklagiller-Kuru	50	4	Yemekler için

Asgari ücretten aşağıda kalan maaşları, ücreti çok fahiş kesilen yıllık izinleri ve hastalık raporları, hastanelerin kendi kurumsal borçları yüzünden yeterli bütçe ayıramadıkları için, hiçbir zaman tam alamadıkları performans paraları, emekli olunca yarısı giden gelirleri, korkudan izin kullanamadıkları için, çalışma azimleri ve enerjileri iyice düşen sağlık personelinin daha fazla yıpratmasak, bankalarda saatlerce beklese de gıkı çıkmayan kişilerin, 5-10 dakikalık zorunlu gecikmelerde bile sağlık personelinin kum torbasına çevirmesine sessiz kalmasak, sağlıklı ve verimli çalışabilmeleri için yeterli ve kaliteli beslenebilmelerine imkan versek olmaz mı? Sağlık personelinin bu kadar da mı kıymetleri yok?

2,5 yıldır süren pandeminin sadece başında, göstermelik 3 ay tavandan ek ödeme yaparak, sağlıkçıların haklarını verdik mi sanıyorsunuz? Sağlık personelinin kıymetini ve emeğini anlamanız için, mutlaka yoğun bakıma düşmeniz mi gerekiyor? Sağlık personeline ücretsiz toplu taşıma hakkı pandemi sırasında verildi. (Sebepler olanlardan ve uygulayanlardan Allah razı olsun!) Sanki ulaşım ihtiyaçları sadece pandemi

döneminde oluyormuş gibi, 6 aylık uzatmalarla sağlıkçıları strese sokmasanız ve tıpkı emniyet personelimiz gibi bu hakkı kalıcı yapsanız olmaz mı?

Artık, gerçek hayat şartlarından ve ihtiyaçlarından uzakta kalan, hastane yemek istihkak listeleri acilen güncellenmeli, sağlık personelinin yeterli ve kaliteli beslenebilmesi için gerekli adımlar atılmalıdır. Sağlıkta yetkili SağlıkSen Başkanı Sayın Semih Durmuş'a ilk defa seçildiğinde, tebrik mesajı ile birlikte bu konuda özel bir dilekçe vererek, düzenlemeler için desteğini şahsen talep etmiştim. Diğer konularda olduğu gibi, sağlık personelinin beslenme sorunlarını da o günden beri sümenaltı ederek, ne kadar etkisiz ve sapsarı bir sendikacı olduklarını gösterdiler sağ olsunlar!

Bizler hak ve doğru bildiğimizi kimseye hakaret ve iftira etmeden söylemeye, her biri mazlum ve ötelenmiş bir kamu çalışanı olan sağlık personelinin, sorunlarını dile getirmeye devam ederek görevimizi yapıyoruz. Etkili ve yetkililerimiz de kendilerine düşeni ve bekleneni yapar inşaAllah diyerek, izlemeye devam ediyoruz.

Ercan Özçelik
Sağlık ve Sosyal Hizmet Ordusu Sendikası
İstanbul İl Başkanı

Sağlıkta Hekim ve Hekim Dışı Personel Çatışması

Bugünlerde, hekimler ile hekim dışı sağlık personeli arasında giderek yükselen bir gerginlik ve sözlü-

yazılı ifadelere dökülen bir çatışma eğilimini gözlemliyoruz. Sağlık hizmetlerini olumsuz etkileyen, iş ve çalışma huzurunu bozan bu atmosferin oluşumunda, Sağlık Bakanlığının meslek şovenizmini besleyen düzenlemelerinin, haksız ek ödeme politikalarının, kifayetsiz kalan sözleşmeli sağlık yöneticilerinin de etkili olduğu doğru ve gerçektir. Ancak, bu yazımda meseleye biraz daha derin ve geniş kapsamlı yaklaşmak istiyorum.

Bundan 30 yıl önce, çiçeği burnunda yeni mezun bir Sağlık Memuru olarak kamuda göreve başladığımda, henüz 18 yaşındaydım. Ben ve benden 10 yıl önce/sonrakiler de hemen hemen aynı durumdaydı. Yani Sağlık Memuru, Hemşire, Ebe, Çevre Sağlığı Teknisyeni, Laborant, Röntgen Teknisyeni gibi sağlık mesleklerini kamuda ve özel sektörde yapabilmek için, Sağlık Meslek Lisesi mezunu olmak yeterliydi. Bizden daha eski nesillerde ise, ilk ve ortaokul mezunları bile kısa süreli kurslar alarak yine 17-18 yaşlarında ebelik, hemşirelik gibi görevlere başlayabiliyorlardı. Ben de bu eski jenerasyondan abi ve ablalarımızla çalıştım.

Lise ve Ortaokul mezunları sağlık mesleklerini ifa edebiliyorken dahi, Tıp Doktorluğu için en az 6 yıllık üniversitelerden mezun olmak şarttı. Yani Lise mezunu bir hemşire ile Tıp mezunu bir doktor arasında ilk günden itibaren en az 6 yıllık bir yaş ve eğitim farkı bulunuyordu. Bu fark ister istemez Tıp doktorlarının lehine bir saygı ve otorite kaynağıydı. Zaten bizler de Dr. büyüklerimize eğitimleri, bilgileri, sağlık hizmetlerindeki liderlikleri ışığında saygı ve sevgiden geri kalmıyorduk. Bu iletişimi karşılıklı suiistimal edenler çıksa da ana çerçeve bu şekilde oturmuştu. Yaş ve eğitim açısından daha önde olan hekimlerin, çalışma ortamında, sağlık hizmeti dışında kalan saygınlık ve amirlikle ilgili talep ve beklentileri de makul sınırlar içinde hoş görülüyor ve uyum sağlanıyordu.

Hekimlerin, hekim dışı sağlık personeline karşı oluşan otoritelerinin bir başka nedeni de eğitimci ve yol gösterici nitelikleriydi. Sağlık Meslek Liselerinin eğitimleri, her ne kadar güçlü ve ayrıntılı olsa da teknolojik yenilikleri, çalışılan birimle ilgili özel hizmetleri ve el becerilerini geliştirmek için, hekimler diğer sağlık personeline sürekli bir eğitimci, mentor ve yol gösterici rolündeydi. Bu durum doğal bir saygı, sevgi ve itaat duygusu geliştiriyordu. Mesela, ben sünnet yapmayı ve estetik cerrahi sütur (dikiş) atmaya, henüz lise 2. sınıftayken yanında stajyerlik yaptığım **Op. Dr. Ercan Kivanç** Hocamızdan öğrenmiştim. Onun titiz bir öğretmen gibi sütur tekniklerini sabırla göstermesi, yastıklar üzerinden sayısız defa denetmesi, damar bağlamayı, cerrahi el aletlerinin nasıl kullanılacağını uygulamalı öğretmesi, sevgisi ve ilgisi unutamayacağım, her defasında hayır ve dua ile yad edeceğim güzellikleridir.

2.000'li yıllardan itibaren hekimler ile hekim dışı personel arasındaki yaş ve eğitim makası gittikçe daraldı ve neredeyse kapanma noktasına geldi. Artık, hekim dışı sağlık mesleklerini resmen yapabilmek için de en az 4 yıllık lisans mezunu olmak gerekiyor. Lisans mezunu olan sağlıkçılar imkan bulduğunda, kısa süre içinde hem yatay hem de dikey eğitimlerini devam ettiriyorlar. Yani hukuk, işletme, sosyoloji gibi farklı alanlarda ikinci, üçüncü lisans eğitimlerini aldıkları gibi, sağlıkla ilgili yüksek lisans ve doktora gibi programlara da dikey olarak devam edebiliyorlar. Bu vaziyet, hekimler ile diğer sağlık personeli arasındaki yaş farkıyla birlikte eğitim-kültür açığını da kapatıyor. Fazla fark kalmayınca, hekimlerin davranışlarında görülen emredici, üstenci tavırlarına karşı tolerans azalıyor ve çatışmalar yaşanıyor. Eskiden sağlık hizmetleri hekim odaklı otoriter bir organizasyon altında yapılıyorken, diğer mesleklerin kurumsallığını tamamlaması ile artık fonksiyonel bir meslekler arası işbirliğine ve ekip çalışmasına evrilmiştir. Ne var ki, bazı hekim dostlarımız halen bu gerçeği kabul etmekte zorlanıyor ve kazanılmış hak gibi gördüğü otoriter yaklaşımlarını terk edemiyorlar.

21. yüzyılda teknoloji karşısında hızla yok oluşa doğru giden ve makineleşen mesleklerden birisi de klasik tıp doktorluğudur. Artık sübjektif muayene ve karar alma süreçlerinin yerini teknolojik teşhis ve tedavi yöntemleri almaya başlamıştır. Çoğu tedavi uzaktan tetkik ve inceleme işlemi ile yapılabildiği gibi, cerrahi ameliyatlar dahi robotlaşma sürecine girmiştir. Tıbbi karar alma ve teşhis süreçlerini yapay

hafıza sistemleri üstlenmektedir. Hekimlik mesleği fiili uygulamadan çekildiği gibi, diğer sağlık meslekleri üzerindeki eğitimci kimliğini de yitirmektedir. Bu durumun yaşanmasında, sayısı hızla artan fakat eğitim kalitesi yükselmeyen tıp fakültelerinin, yeterince pratik yapamadan ve hastalarla etkileşimi güçlenmeden sahaya çıkmak zorunda kalan hekimlerin artması da etkili olmuştur. Klasik tıp fakültesi eğitimi ile üstenci bir bakışla yetişen hekim dostlarımız, sahaya çıktıklarında teorik eğitim kalıpları ile gerçeklerin benzemezliğini fark edebildikleri ölçüde başarılı uyum sağlayabiliyorlar.

Sağlık Bakanlığının çıkarmış olduğu mevzuatlar ve uygulamalar ile sağlık personelinin kaynaşmasını sağlayacağı yerde, haksız ve adaletsiz ek ödeme gibi zararlı işlerinde ısrar ederek sorunları körüklediğini, tipik bir Hekim Bakanlığı imajını güçlendirecek her şeyi yaptığını üzülerek izliyoruz. İş ve hizmet istenirken ekip vurgusunu yapanların, hak ve kazanç paylaşımında hekim dışı personeli yok sayan ve değersizleştiren uygulamaları kabul edilemez. Yeni hastanelere isim verilirken dahi sadece hekimlerin dikkate alınması hekim dışı bir personelin önemli bir sağlık kurumuna isim olarak önerilmemesi de tipik bir meslek ayrımcılığıdır.

Temel sağlık personelinin neredeyse tamamı kadrolu devlet memuru veya eşdeğer statüde olan kamu sağlık kurumlarına sözleşmeli sağlık yöneticilerinin atanması faydasız ve yanlıştır. Siyaset, üst düzey bürokrasi ve sendika üçgeni içinde yer bularak sözleşme imzalayabilen sağlık yöneticilerinin, gerçek anlamda performansı hiç bir zaman ölçülmemekte ve değerlendirilememektedir. Çalıştıkları hastanelerde personele sıfır ek ödeme çıksa da kendileri her ay tavandan döner sermaye alan sözleşmeli yöneticilerin; en önemli dertleri yerlerini korumak, mümkünse bir üst makama geçmek, sözleşmelerini tehlikeye atabilecek sorunları ötelemek veya gizlemek, potansiyel tehdit ve rakiplerini saf dışı bırakmak, gerekli de olsa riskli konularda inisiyatif kullanmaktan kaçınmaktır. Kurumsal aidiyet duygusu gelişemeyen, eskiye nazaran yetkileri önemli ölçüde azaltılan ve merkezileştirilen sözleşmeli yöneticilerin, sağlık personelinin sorunlarını gidermek yerine kronikleştirme etkisinde olduklarını belirtmek gerekir.

Hekim ve hekim dışı sağlık personelinin arasındaki uyumsuzluğu gidermek için neler yapılmalıdır?

Tıp Fakültelerindeki eğitim sistemi ıslah edilerek hekimlere "Tanrının yeryüzündeki eli" kibrinin aşılması terk edilmelidir. Sağlık hizmetlerinin bir ekip ürünü olarak etkili ve değerli olduğu, hekimlerin bu ekibin kıymetli bir unsuru olduğu ve diğerleriyle birlikte kıymetinin hissedilebileceği aşılmalıdır. Yani psikoloji, iletişim ve yönetim konularında destekleri arttırılmalıdır. Sağlık Bakanlığı hekim şovenizmini körükleyen uygulamaları ve ayrıcalıkları bırakmalıdır. Eskiden daha makul seviyelerde bulunan ücret farklarının insanlık dışı uçuruma dönmüş vaziyeti düzeltilmelidir. Tayin ve atamalarda siyaset-sendika-bürokrasi tekeli kırılarak ehliyet ve liyakat odaklı herkesin yükselebileceği bir kariyer sistemi içinde kadrolu yönetim sistemine geçilmelidir. Özellikle ağır çalışma şartları yüzünden fazlasıyla yıpranan ve iletişim yetenekleri bozulmaya başladığı için en fazla tartışma öznesi olan asistan hekimlerin durumlarında iyileştirici önlemler alınmalıdır. Hekimlerdeki akademik kariyer unvanları gibi diğer sağlık mesleklerinde de akademik ve kıdem odaklı kariyer unvanları tanımlanmalı ve her seviyede farklı yetkiler ile donatılarak saygınlıkları desteklenmelidir. Bu teşvikler sağlık personelinin gelişme ve yenilenme duygularını da güçlendirecektir.

Kur'an-ı Kerim'deki ifadesi ile, bir insanı kurtarmanın bütün insanlığı kurtarmış gibi değerli ve kutsal bir iş olan sağlık hizmetinde yer alan bütün mesleklerin, tam bir dayanışma ve huzur içinde icra edilebildiği günleri en yakın zamanda görme arzusu ve duası ile, bütün sağlık çalışanı dostlarıma selam ve saygılarımı sunuyorum.

Ercan ÖZÇELİK

Sağlık ve Sosyal Hizmet Ordusu Sendikası

Sağlık Personeli Neden Mutsuz ve Umutsuz?

Şurası acı bir gerçektir ki, sağlık personeli kamunun üvey evlatları gibi muamele görmüş; etinden, sütünden, emeğinden bol bol yararlanmış ancak, diğer kariyer memurlarından çok daha kötü şartlarda maaş ve özlük haklarına mahkum edilmiştir.

Taban maaşı gittikçe eriyen ve en düşüklerde kalan memur grubudur sağlıkçılar.

Diğer memurlara tek kalemde verilen maaşla oluşan farkın bir kısmı, sabit ek ödeme adıyla bir lütuf gibi ödenen, onun da gelir vergisi eline geçmeden kesilen, emeklilik hesabına zerre kadar faydası olmadığı için, maaşının yarı yarıya azalma korkusuyla 65 yaşına veya ölene kadar çalışmak zorunda kalanlardır sağlıkçılar.

Kayıtlarda yok sayılan emeğine karşılık, güya performansına göre verilen ek ödemenin her ay korkulu bir kumara dönüştüğü, çoğu zaman sıfır veya sakız parası kadar geldiği, pandemi gibi olağan üstü hallerde bir parmak bal niyetine verilen 3 aylık tavadan ödemenin de, gecekondular misali alçak tavan hesabına takılarak hüsrana uğratıldığı memurlardır sağlıkçılar.

Pandemi sürecinde bile kronik özlük sorunları çözülmemeyen, pandemi yüzünden görev başında vefat ettiği halde şehitlik unvanı ve hakları çok görülen, göstermelik 3 ay tavan ödemesiyle abartılı reklam yapılan, sizin haklarınız kuru alkışla ödenmez denilerek gerçekten de ödenmeyen, alkışlar kesilince yeniden unutulmuş mazlumlardır sağlıkçılar.

Sadece hekimlerin emeklerinin performansına değer görüldüğü, çalışma ve fedakarlık söz konusu olduğunda “sağlık bir ekip işidir, hep beraber gayret edelim” denilerek gaz verildiği, ama ek ödeme ve gelir paylaşımında sadece hekimlerin aslan payını kaptığı, diğer personelin alçak ek ödeme tavanlarına mahkum edildiği, aslında hak ettikleri rakamları alsalar da dengesiz ve adaletsiz paylaşım oranlarıyla hekimlerin diğer çalışanlarla birbirine düşürüldüğü, genel idari hizmetler ve yardımcı hizmetler sınıfının sadece sabit ödeme alabildiği, temizlik, güvenlik ve veri girişi gibi destek hizmetlerinin döner sermaye paylaşımında yok sayıldığı, huzursuz ve mutsuz çalışan emekçilerdir sağlıkçılar.

Polislerin maaşı yakaladıkları suçlu sayısına bağlanmaz. İmamların maaşı kırdıkları namazların rekât sayısına veya okudukları hutbeye göre değerlendirilmez. Subayların maaşı yerine getirdikleri veya verdikleri emir sayısına göre hesaplanmaz. Öğretmenlerin maaşı okuma yazma öğrettiği çocuklar veya çözdükleri sorular kadar yapılmaz. Ama sağlıkçılar için durum böyle değildir! Hekimler yaptıkları sağlık hizmeti kadar puan alır. Hekim dışı personelin emekleri koca bir sıfır sayılır. Asıl olan hekimlerin ek ödeme almasıdır. Ayıp olmasın diye diğer personele de biraz koklatılır.

Diğer memurlar her ay ne kadar maaş alacaklarını bilir, ama sağlıkçılar bunu asla bilemez! Hastane yönetimleri bütçeyi zorlar, toparlanmak için ek ödemeleri kısıtlar. SGK sağlık harcamalarını baskılar, gelirler azalır, giderler artar, pratik çözüm olarak ek ödemeler kısıtlanır. Velhasıl her ay sağlıkçıların yaşadığı kronik stres kaynağıdır maaşlarının ne kadar yatacağı!

Memurların baş belası olan vergi dilimleri sağlıkçıları da feci şekilde acıtır. Her yıl Temmuz ayında sözde maaş zammı yapılmış olsa bile, ellerine geçen net maaş tutarı 6 ay önceki Ocak maaşından daha düşüktür! Dev patronların ve şirketlerin çoğu kere yüzsüzlükten biriken vergi borçları her fırsatta silinir, düşürülür, ötelenir ama sağlıkçılar gibi bordrolu çalışanların vergileri kuruş sekmeden ve ellerine geçmeden kesilir. Maaş zamları da koca bir yalan olur.

Diğer memurların dilediği gibi kullanabildikleri yıllık izinler sağlıkçılar için pahalı bir lüks haline gelmiştir. Çünkü kullanırlarsa ek ödemeleri ceza olarak kesilir. Sürekli ve sabit giderlerini ödemeleri zorlaşır. Tatile çıksalar da döndüklerinde zehir edilir. Yani sağlıkçılar tatil günlerini parayla satın aldıkları için kolay kolay çıkamazlar. Kamuda birikmiş izin gün stoğunda sağlıkçıların lider oldukları tahmin ediliyor!

Pandemi sürecinde görüldüğü gibi, sağlığın en riskli meslekler arasında olduğu bellidir. Özellikle son 20 yıldır sağlıkta dönüşüm programını fiilen çalışarak gerçekleştiren sağlıkçıların emekleri yok sayılmış, 2018’de büyük bir fiyasko şeklinde çıkarılan yıpranma kanunu içinde değerlendirilmemiştir. Daha önce 6-7 yıl boyunca sözü edilen, umut verilen yıpranma payında çok sınırlı ve adeta vermemeye odaklı bir oran ve hesaplama şekli tayin edilmiş, mevcut çalışanların hizmetlerine fayda etmemiş, halen çalışanların ancak 10 yıl sonraki emeklilik hesaplarına yansıtacak şekilde ulaşılmaz bir noktaya konulmuştur. Bu hali ile sadece mesleğe yeni başlayanlara sınırlı bir faydası olacaktır. Bu eksik ve haksız kanun düzenlemesi de hem siyasetçilerin hem de beceriksizliği tescillenmiş yetkili sendika ağalarının istismar ettiği bir sorun olmuştur.

Askeri personelin subay-astsubay olarak her hangi bir eğitim ve meslek ayrımı olmaksızın yıllardan beri yararlandırıldığı 3600 ek gösterge hakkı sağlık personeline bir türlü verilmemiş, verileceği söylendiği zamanlarda ise sadece hemşirelerin adı anılarak personel arasında huzursuzluğa neden olunmuştur. Meslek bazında tıpkı subay-astsubaylar gibi eğitim farkına bakılmaksızın tüm sağlık hizmeti sınıfına 3600 ek göstergenin çoktan verilmiş olması gerekirdi.

Sağlık personeli, içinde aynı işi yapan ama çok farklı atama usulüne tabi tutulan, dönemsel olarak bazılarının kayırıldığı, bazılarının mağdur bırakıldığı 3+1, 4+1, sözleşmeli, vekil gibi değişik statülerin olduğu değişik bir gruptur.

Hastanelerde çalışanlar yıllar önce kıtlık şartlarına göre hazırlanmış yemek yönetmeliği yüzünden yetersiz ve kalitesiz yemekler yemeye mahkumdur. Ya evden bir şeyler getirecek veya hastaneden yiyerek sindirim sistemini de zora sokacaktır. Mesela yemeklerde öğün başına verilen çiğ et gramajları yetersizdir. Yemekler 3 öğün olarak ihale edilir ama idari istek sonucu firma 4. çeşidi ek ücret almadan çıkarır. En düşük fiyat esasına göre 3 çeşit için yapılan ihale sonucu en ucuz veren firma 4 çeşit yemek verirse 6-7 TL gibi rakamlar için kullanılan malzemelerin kalitesi ve miktarları ne kadar sağlıklı olabilir?

Sağlık sendikaları yetkili olana kadar en ateşli muhalif kesilen, yetkili olunca yönetime karşı süt dökmüş kediden öte poz veremeyen, mesailerinin çoğunu eş dostlarının sözleşmeli atama kulislerine harcayan, ileride bir koltuk kapabilmek için siyasetçilere yanaşılan, sendika yönetimine geçince içlerinde saklı kalan lüks yaşamaya hevesli canavarın serbest kaldığı, ilk iş olarak maaşlarını ve makam arabalarını yükselten, utanç ve usanç kaynakları olmaktan öteye gidememiştir. Sahada sınırlı ter dökerek çalışan, 24 saat kesintisiz emek veren aziz sağlıkçıların iradelerini, ucuz hesaplar için peşkeş çeken, üyelerin seslerini duyurmaktan ziyade bastırmaya odaklanan, sahte kahramanlar yuvasıdır yetkili sağlık sendikaları. Gelenin gideni arattığı, kalitenin sürekli düştüğü, fiyasko işlerin üretim merkezidir yetkili sağlık sendikaları. Bu yüzden üyelerinin inancı ve saygısı kalmamış, tepki vermeye dahi değer görülmemiştir artık.

Hekim dışı sağlık personeline özel sendikaların olmaması da ayrı bir sorundur. Çünkü mevcut sendikaların talepleri üyeler arasında çıkar çatışmasına yol açtığı için yargısal boyutta olumsuz karşılanmaktadır. Hekim dışı sağlık profesyonellerini kucaklayan ve sorunlarını çözmeyi ilke edinen sendika veya diğer STK'ların kurulumu da geciken bir ihtiyaçtır.

Kısaca sağlıkçılar bunlar yüzünden mutsuz ve umutsuz kaldılar. Bekledikleri şeyler de insaf, adalet ve hakkaniyettir sadece.

Ne dersiniz, çok beklerler mi?

Görsel Kaynağı:

<https://insights.omnia-health.com/coronavirus-updates/how-protect-wellbeing-healthcare-staff-covid-19-crisis>

Liderlerin Yalnızlığı veya Zoraki Diktatörlük İftiraları

Allah-u Teala peygamberlerini hatalardan ve günahlardan bizzat korumuştur. Buna “ismet” denilir. Sadece peygamberlere mahsus bir sıfattır. Hz. Adem (a.s.) ile Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimiz arasında bu zincir tamamlanmıştır. Varsayılan değer olarak, diğer bütün insanlar hata ve günah işlemeye malul durumdadır. Zaten, dünya hayatının bir imtihan yeri olmasının gereği de budur. İnsanlar hataya düşebilir, günah işleyebilir, iyi ve güzel işler de yapabilir. Daha sonra bunların sonuçlarıyla yine kendileri yüzleşecektir.

Geçmiş, şimdiki ve gelecek liderlerimiz, Peygamber olmadığı gibi, İlah da olamazlar. Onlara peygamberlik ve İlahlık vasfı yakıştıranlar, evvela onlara sonra kendi nefislerine zulüm etmiş ve hak yoldan çıkmıştır.

Liderlerini İlahlık ve Peygamberlik seviyesinde gören sapkınlar, fanatik söylemleri nedeniyle kendilerini kolayca belli eder ve toplumda sınırlı destek bulurlar.

Liderlere en çok zarar veren diğer bir grup ise; yanlış, eksik ve taraflı bilgileri taşıyarak toplumun veya yönettiği kurumun nabzını bazen kaçırmalarına, yalnız kalmalarına neden olan, ehliyet ve liyakatten uzak haldeki bir kısım çevreleridir.

Liderlerin etrafına üşüşen ve her zaman fark edilemeyen bu kesimin birçok özelliği sıralanabilir.

En başta çıkarıcı olurlar. Liderinin ulvi değerleri umurunda değildir. Hazır imkan bulmuşken, her fırsatta kendisi ve yakınlarına haklı-haksız demeden çıkar sağlamaya çalışırlar. Bu çıkarıcıları, önemli kişilerin adlarını giyaben pazarlarken, bir takım ihale hesapları yaparken, işe göre adam değil de, adama göre iş ayarlarken görebilirsiniz.

Korkak ve sinsi olurlar. Ehil ve layık olsa dahi, kendilerine rakip olabilecek herkesi, daha yolun başında fark ederek uzak tutmaya, ayağını kaydırmaya çalışırlar. Duruma göre iftira atmak, kumpas kurmak dahil her yolu denerler.

Genellikle yetersiz bilgi ve deneyime sahiptirler. Bilgi ve deneyim eksikliklerini yalakaçlık, laf

kalabalıklığı, çirkeflik, bolca hamaset edebiyatı ile kapatmaya çalışırlar. İhtiyaç olduğunda, başkalarının fikir ve eserlerini kendilerine mal ederek aşırma huyları da vardır.

Liderlere, olanı değil de olmasını istenilen veya işlerine gelen resimleri çizerler. Yani bilgileri karartır, değiştirir veya abartarak nabza göre şerbet vermeye çalışırlar. Bu çevrelerden gelen verileri kontrol ettirme imkanı bulamayan liderlerin, kolayca hataya düşmesi ve yanlış kararlara yönelmesi kaçınılmaz olur.

Liderlerin talep ve kararları resmileşip geri alınamaz hale gelmeden önce, objektif ve saygılı bir cesaret içinde değerlendirerek eleştiride bulunmaktan, alternatif çözüm üretmekten şiddetle kaçınırlar. Muhtemel olumsuz gelişmeleri söylemezler. Bu tavırları yüzünden, liderlerin istişare alışkanlığı zayıflar ve nefislerinde her dediğini yaptırmanın coşkusuyla kibir ve kendini beğenmişlik, yani firavunlaşma baş gösterir.

Bu kişilerin liderlerle biyolojideki asalak-konakçı gibi bir ilişkisi vardır. Sömürmeye başladıkları lider yani konakçı, sağlıklı olduğu ve onlara hizmet verdiği sürece yanında kalırlar. Yönetemedikleri veya menfaatlerine ket vurulmaya başlandığı anlarda ise, konakçıyı yok ederek veya terk ederek, başka bir konakçı temin etmeye çalışırlar. Bunun için sabotaj, mobing dahil her yola başvururlar.

Her devrin adamı olmak en belirgin özellikleridir. Güce ve paraya taptıkları için, en koyu dindar ve mürit, en hızlı devrimci ve Kemalist, Ülkücü veya Komünist olmak onlar için çocuk oyuncağıdır. Size kendinizi sorgulatacak kadar da iyi oynarlar.

Bahsettiğim çıkarıcı muhteris çevreler, bireysel veya küçük gruplar şeklinde olabildiği gibi, FETÖ olayında görülen ihanet şebekeleri halinde de örgütlenebilir.

İktidar potansiyelinin, yani güç ve paranın olduğu bütün devlet makamlarının ve özel sektör yönetimlerinin etrafında, az veya çok bu çıkarıcı asalak yapıları görebiliriz.

Yukarıyı işlerine geldiği gibi yönlendirmeye çalışan bu çevreler, altlarına karşı ise oldukça baskıcı ve despot tavırlar geliştirirler. Güçlerinin yetmediği veya makul bir açıklama bulamadıkları zamanlarda insanları sindirmek için " *Reis böyle istiyor, Başkan böyle emretti, Patronun talimatı var, Başhekim söyledi, Müdür emretti,* " gibi ifadeler havada uçuşur. En ufak bir direnç gördüklerinde ise, tehdit amaçlı " *sen Reis'e karşı mı çıkıyorsun, Başkan'ın kulağına gitmesin, Başhekim duyarsa fena olur, Müdür bey işlem başlatır* " gibi laflarla ezmeye çalışırlar.

İşte bu çapsiz ve kifayetsiz muhterisler yüzünden, Sayın Cumhurbaşkanımıza diktatör iftiralari daha kolay atılır oldu. Her seçimde çoğunluğun teveccühüyle gelmesine karşılık, hatalı veya kasıtlı yönlendirilen politikalar nedeniyle halkımızla Başkanımız arasında bazen soğuk rüzgarların esmesine, gönüllerin kırgın ve üzgün kalmasına yol açtılar.

Gerçek diktatörlerin mesela Mısır'da, Suriye'de, Arabistan'da neler yaptığı dünyanın gözlerine girse de görmezler. Seçilen her ABD Başkanının, sayıları milyonları bulan ve çoğunluğu da Müslüman olan katliamlarından söz edemezler. En zayıf halimizde bile, milyonlarca mazluma kucak açabilmenin yüceliğini alaya alıp, göçmen kadınlarla çocuklarını zalimce tecrit edip kafeslere kapatan ABD'nin vahşetine sessiz kalırlar.

Bunlar yüzünden, Sayın Bakanlarımız sosyal medyayı bile yanlış kullanıyor. Ne kadar çok haber veya resim çıkarsa o kadar beğenilmiş gibi yanlış algılar var. Hükümet kurulalı 2 aydan fazla olduğu halde, bitmeyen ziyaret ve iade-i ziyaret haberlerinin, magazinsel etkinlik ve resimlerinin, halkın nezdinde ne kadar itici durduğunu Sayın Bakanlarımıza hatırlatmaktan aciz kimseler var demek ki.

Mesela, sayıları milyonları bulan ve artık sağır sultanların duyduğu ve hatta duymaktan bıktığı **Emeklilikte Yaşa Takılanlar** denilen mazlumların, milyonlarca twitter ve facebook feryadına, diğer partilerin kanun tekliflerine, onca haber ve yazıya rağmen, bir çıt olsun cevap vermeyen, Sayın Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanımızın, sürekli ziyaret, gezi ve benzeri sıradan etkinliklerini paylaşması ve mazlumları duymazdan gelmesi, artık işkence tadı veren hakaret etkisi yapmaktadır. On binlerce vatandaşımız ve aileleri yok sayılmanın sancısını ve kızgınlığını yaşamaktadır. Toplumdan bu kadar kopuk ve kitlelere duyarsız kalınmasına kimler neden oluyor?

Başka bir örnek, son çıkan Torba Yasa ile sözüm ona sağlık çalışanlarına, ama aslında sağlığın sadece doktor mesleğinde olanlarına önemli haklar verildi. Emeklilerin maaşı seyyanen arttı, ek ödeme tavanları aşırı derecede yükseltildi. Zaten sabit ödemeleri de emekliliğe yansiyordu. Buna karşılık, sağlık ordusunun geri kalanına ne verildi? Koca bir hiç desem yeridir. 5-6 yıl önce vaat edilen, 5 yıla 1 yıl şeklindeki yıpranma payı, 6 yıla 1 yıl verildi. O da sadece gelecekteki çalışmalar için. Yani, Türkiye’de sağlığın dönüşümüne canını ve emeğini katan, bu büyük devrim sırasında anormal şekilde çalışıp yıpranan sağlıkçılar yok sayıldı. Halen çalışan sağlıkçıların toplam hizmet süreleri hesaba katılmadı.

Adı var etkisi yok sendikamız Sağlık-Sen’in basiretsiz tavırları da bu zulme kolaylık sağladı. Çünkü Sağlık-Sen yöneticileri hamaset politikaları yapmaktan, genel kurullarda üyelerini baskılayıp, yetkililerle şirinlik resimleri vermekten fırsat bulamadığı için, sendikacılığını unuttu ve üyelerinin mağduriyetine açıkça çanak tutmuş oldu.

27.yılını çalışan bir sağlık personeli olarak; Sayın Cumhurbaşkanımızın, sağlıkçıların son 20 – 30 yılda öğretmen, polis ve subay-astsubay gibi nitelikli memur mesleklerinin karşısında maaş olarak nasıl gerilediği, torba kanun çıkmazdan evvel dahi, aşırı düşük tavan nedeniyle hekim dışı sağlıkçıların ve diğer sağlık çalışanlarının ne kadar az ek ödeme aldığı, torba kanundan sonra felaket derecesinde farklar olacağı, sabit ödemelerin sadece doktorların emeklilik hesabına yansıtıldığı, mesela başhekim yardımcısı izne çıktığında ek ödemesinin kesilmediği, ama müdür yardımcısı çıktığında kesildiği için, izin alamadıkları gibi gerçeklerden, açıkça haberdar olmadığına inanıyorum.

Mazumlara kol kanat germesindeki samimiyetine, hak sahibi olan gayri Müslim vatandaşların gasp edilmiş vakıf mallarının iadesindeki adalet duygusuna, tasarruf teşvik fonu, konut edindirme yardımı fonu gibi kronik ve karşılığı tüketilmiş vatandaş alacaklarının iade edilmesindeki kararlılığına ve buna benzer birçok konuda alicenaplığına defalarca şahit olduğumuz Sayın Cumhurbaşkanımızın, hekim dışı sağlık çalışanlarına karşı yapılan haksızlıkları veya Emeklilikte Yaşa Takılan mazlumları görmezden geleceğine, zerre kadar inanmak istemiyoruz. Kendisine objektif bilgi verilmediği, doğrular çarpıtıldığı için etkilendiğini düşünüyoruz.

Toplumsal barışı ve iş huzurunu tehdit eden ayrımcılıkların ve diğer sorunlu alanların temizlenmesi için, en başta Sayın Cumhurbaşkanımızın olmak üzere, tüm kamu ve özel sektör idarecilerimizin daha kaliteli, ehil ve layık ekipler kurması için duacıyız. Hepimiz gibi birer beşer olan lider ve yöneticilerimizden olağan üstü mucizeler beklemiyoruz. Ancak kaliteli ekipler kurmalarını ve fırsatçıları tespit edildikleri anda temizlemelerini istiyoruz. İyi niyet, adalet ve gayretle çalışma temelinde, Allah’ın yardımıyla her zorluğun üstesinden geleceğimize de inancımız tamdır. Zulme mani olalım, mazluma kol kanat gerelim. Hakkı söyleyen ve söyletenlerden olalım inşallah...